

ZPRAVODAJ FARNOSTI OSTRAVA-ZÁBŘEH

Milí farníci,

chci se s vámi zamyslet nad adventním časem, do kterého vstupujeme. Původně to byl čas očekávání narození našeho Spasitele Ježíše Krista. Čas naplněný nadějí, rozjímáním a nasloucháním. Za poslední desetiletí se změnil pro mnohé z nás v nejhektičtější období roku. V práci se snažíme stihnout dodělat, co se nestihlo přes rok. Doma se uklízí, peče, rychle stěhuje, abychom byli na Vánoce v novém, nebo se dodělává koupelna či nový obyvák. Obchodní komplexy se změnilly na „novodobé chrámy“, přinášející falešnou naději, že když budeme nakupovat, budeme šťastnější a radostnější, děti budou chvíli spokojenější a staří lidé se na chvíli nebudou cítit opuštěnější. Všude se rozsvítil světelný smog, který nám brání vidět hvězdy, hudební smog, který se snaží navodit atmosféru Vánoc od poloviny listopadu a informační smog, který skončí informací, jestli se překročily vánoční tržby a kdy začnou povánoční slevy.

Dopřejme si každý týden hodinu luxusu v tichu kostela Svatého Ducha. Chci vás pozvat každou sobotu od 17.00 do 18.00 na adoraci, vlastně na hodinu naslouchání sobě, svému nitru, svému srdci. A hodinu naslouchání tichému, pokornému hlasu Božímu, který má uzdravující sílu. Ztrácíme schopnost naslouchat, zaměnili jsme naslouchání za komentování, kritizování, vyjadřování názoru, skákání do řeči, „tvitování, četování, emotikování či lajkování“... Stáváme se povrchními lidmi, prožíváme povrchní vztahy a mírou života a naplněním života se stává rychlost „bajtu“, počet programů v TV a množství zážitků.

Dopřejme si hodinu luxusu před Pánem, kde se zastaví naše myšlenky, uklidní naše emoce, uspořádá náš chaos a umožníme se nadechnout, zhluboka nadechnout vůně Boží dobroty a něhy. Srdce se stane prostorem setkání, druhý člověk mým bližním a Ježíš mou cestou, pravdou a životem...

Požehnaný čas adventní

o. Vítězslav

Sv. Pavla Cerioli

Narodila se v roce 1816 v Soncino (asi 60 km od Milána) jako 16. dítě do rodiny bohatého statkáře. V 11 letech byla poslána na výchovu a učení k sestřím Navštívení v Alzano di Bergano. V 19 letech ji rodiče provdali za bohatého, o 40 let staršího vdovce. Jejich soužití bylo docela spokojené, ale bylo poznamenáno křížem. Ze čtyř dětí tři zemřely krátce po narození a jeden syn se dožil šestnácti let. Po smrti manžela se stala velmi bohatou mladou vdovou, ale prožívala velmi těžkou duchovní a duševní krizi. Ptala se po smyslu života, nenacházela radost, ptala se „Proč?“. Nakonec jí pomohly vytrvalé modlitby k Panně Marii a opakování synových slov před smrtí: „Mami, neplač po mé smrti, neboť Bůh ti dá mnoho jiných dětí“. Rozhodla se věnovat nemocným a především pomáhat dětem, které vyrůstaly bez jakýchkoli pozitivních vyhlídek. Založila Institut sester Sv. Rodiny (pozdější kongregaci) a v roce 1863 i mužskou větev. Svě dědictví využila na sirotčince, zdravotní střediska a domy pro vzdělávání. Pavla celý svůj majetek věnovala na potřeby chudých a přijímala do péče každé dítě jako stvořené Bohem. Zemřela v roce 1865. Blahoslavená byla papežem Piem XII. a svatořečena 16. 5. 2004 papežem Janem Pavlem II.

Církev si ji připomíná 24. prosince.

Zdroj: *Životopisy svatých*

MS

ohlédnutí

Sto let od narození otce Václava Filipce

Marně jsem listoval zářijovým OKNEM, jestli najdu nějakou zmínku o otci Václavovi Filipcovi, který zejména v druhé polovině 20. století a v prvních letech 21. století pro Ostravu a okolí mnoho udělal. Nejvíce zejména tím, že své nadšení, odpovědnost a ochotu k oběti za záchranu duší, po vzoru Don Boska dovedl předávat tak, že v mnohých zůstalo trvale.

Otec Václav Filipec byl salesián. Na kněze byl vysvěcen v r. 1948 a byl poslán do salesiánského domu v Ostravě, odkud byl spolu s ostatními spolubratry 14. dubna 1950 odvezen do internace v Oseku u Duchcova. Jeho vynikající kazatelské schopnosti jsem mohl osobně poznat při exerciciích

o pololetních prázdninách 1949. Byl členem ostravské komunity, která ostravské oratoriány tak připravila na salesiánskou činnost, že po odvozu salesiánů jako jediní v naší vlasti bez přerušení pokračovali v práci. Oratoriány doplnili v krátké době salesiáni, novicové a bývalí žáci, kteří nebyly internováni, a v té činnosti s výjimkou asi 5 až 6 let, kdy byli někteří uvězněni, pokračovali. I činnost o. Filipce byla přerušena vězením, ale po návratu z vězení na amnestii v činnosti pokračoval. Součástí této činnosti byla vzdělávací činnost. Bylo předneseno 54 přednášek, kterých se účastnilo vždy cca 500 posluchačů, vč. podrobné informace o Věroučné a Pastorální konstituci II. vatikánského koncilu. Kromě této činnosti se věnoval otec Václav činnosti v různých společenstvích v Ostravě, Šenově, Opavě a na jiných místech. Byl k dispozici i pro jednotlivce.

Ta vzdělávací činnost s velkou účastí posluchačů všech věkových skupin jej přesvědčovala o mimořádné touze po náboženském vzdělání a natolik jej inspirovala, že jedním z jeho prvních počínů po získání svobody a opravě kostela 1989 – 90 bylo zavedení podobného vzdělávacího systému, jako dělali laici v šedesátých letech, ale díky svobodě mohli být zváni velmi kvalifikovaní přednášející z celé ČSR, v prvních letech i ze Slovenska. Protože na každé setkání byl pozván některý biskup, zejména slovenští biskupové si vzali jako přednášející pedagogy ze svých TF. Ostraváci díky tomu poznali většinu biskupů z celé vlasti. O. Václav byl také oblíbeným zpovědníkem kněží při jejich setkáních.

Otec Václav jistě nebyl člověk bez chyby, ale klidně, když šlápl vedle, otevřeně to přiznal. Jednu přiznal dokonce před větším počtem svých svěřenců Dostal jsem za úkol mluvit o významu společenství. Mimo jiné jsem řekl, že společenství je užitečné zejména pro ty, kteří mají problém s prvním hlavním hříchem. A pak mi nějak vylítla z pusy věta: „Tak bych to typoval, že je nás tak ve společnosti asi 70 %. Z konce stolu se ozval hlas otce Václava: „Jsi optimista, je nás víc!“

Mir. Machálek

O vnitřním pokoji

POKOJ je nejdůležitějším předpokladem pro Boží působení. Bez vnitřního pokoje jsme jako začerněné sklo, které pohlcuje veškeré sluneční paprsky; pokud ale máme vnitřní pokoj, pak jsme jako krásné průhledné sklo, skrz které prochází sluneční světlo a dopadá na další lidi, kteří se mohou zase dívat na oblohu právě skrze toto sklo. Nemohu přinést druhým pokoj, když jej sám nemám. Nemohu dát druhému to, co sám nemám.

Každá myšlenka, situace, věc, která mi chce vzít vnitřní pokoj, je příležitostí. Příležitostí k čemu? K Boží oslavě... A co mám já z toho, že bude Bůh oslavován? Pokud je oslavován Bůh, těžím z toho i já. Příklad: Když osoba, která mě miluje (partner/partnerka), má nějakou oslavu, tak potom mi na této oslavě věnuje zvláštní pozornost a dává mi to nejlepší místo. Bůh nás nekonečně miluje, a tak nám dává to nejlepší...

Každá myšlenka, situace, věc, která mi chce vzít vnitřní pokoj, je ale také rizikem. Každá taková věc je „LUPIČ“. Představme si třeba počítačovou hru, ve které hlídáme dům s pokladem, ke kterému se blíží různí lupiči, kteří chtějí poklad ukrást. Podobně je to v duchovním životě. Náš vnitřní pokoj je tím pokladem, který musíme hlídat, aby skrze něj mohl působit Bůh v našem životě. Jak postupovat při setkání s lupičem, co dělat, když vidím, že mi něco chce ukrást vnitřní klid?

1. OKAMŽITĚ LUPIČE NAHLAS A POPROS O ŘEŠENÍ.

Co nejrychleji lupiče nahlásit Bohu. Je to logické: když vidím, že mě jde někdo vykrást, tak na nic nečekám a volám policii. Bůh vždycky má řešení! Modlitba by pak měla provázet celý další postup...

2. POUŽIJ VĚCI ZE SVÉHO ZBROJNÍHO ARZENÁLU.

Je možné, že je v mých silách tento problém vyřešit. Např. pokud je lupič silný jenom proto, že jsem totálně nevyspaný, pak není nic lehčího, než si vyhradit čas na spánek. Nebo pokud mám špatnou náladu, mohu si dát čokošku, nebo si jakkoli jinak udělat radost. PS: Pokud Tvé prostředky nestačí, v klidu pokračuj dalším bodem.

3. POŽÁDEJ O PROSTŘEDKY Z BOŽÍHO ZBROJNÍHO ARZENÁLU.

Pokud žádám o Boží řešení, pak mě často ani nemusí hned napadnout způsob řešení. Řeší to přece Pán – svými prostředky, ze svého arzenálu, který já neznám. Je možné (a velmi pravděpodobné), že Boží řešení počítá i s mými

silami (Pán lupiče zneškodní, a já jej dorazím svou stříkací pistolkou). Je to společná akce dvou partáků. PS: Pokud se Ti zdá, že se nic neděje, pak to nemusí být špatně. To, že teď momentálně partáka a jeho pomoc nevidíš, neznamená, že za 5 sekund nepřijede třeba s tankem... Nepanikař, a pokračuj dalším krokem.

4. DŮVĚŘUJ

Hrajete přece v týmu. Ne, na lupiče opravdu nikdy nejsi sám, sama! To je podstatná informace. Tvůj parták je neskutečně dobrý a 100% spolehlivý. Problém: Co když už mi lupič odstříhl dráty zabezpečovacího systému „Důvěra“?? Nepanikař, a začni oslabený systém posilovat... Jak?:

Modlitbou: Oznam poškození systému „Důvěra“ Pánu. Toto je nezbytný předpoklad pro obnovu systému.

Čti Písmo: Jsou v něm přístupová hesla k obnovení systému. Je dobré si účinná hesla psát, nebo jinak značit.

Sdílej se se spoluhráči: Už samotné sdílení často odradí lupiče. Někdy mohou spoluhráči poskytnout radu, nebo se společně spojit v žádosti o nové vybavení pro Tvůj arzenál (spojit se v modlitbě).

Čti rady úspěšných hráčů a jejich zkušenosti v boji:

Životopisy svatých a rady svatých jsou dobré manuály, jak postupovat dál. Svatí, v čele s Pannou Marií, rádi pomohou. Rozjed' antivirový program: Já mám např. dobrou zkušenost s antivirovým programem „Novéna odevzdanosti“ nebo „Novéna Panně Marii rozvazující uzly“.

Dbej na zachování základních funkcí:

Dostatečně spi, dobře jez, dodržuj pitný režim a pečuj o své tělo také pohybem.

Restartuj systém: Tímto restartem jsou tlačítka „Chvála“ a „Dík“. Chval Pána za to, jaký je, a děkuj třeba i za maličkosti.

Je jasné, že v oblasti vnitřního pokoje nebudu vyhrávat hned. Je potřeba se v tom cvičit. I těm nejzkušenějším hráčům často trvalo několik let, než začali vyhrávat... Nebudu možná vyhrávat hned, ale mohu hned začít hrát, mohu hned začít bojovat. Poslední upozornění: Nevyhraješ sám. Pomocník šerifa nemůže vyhrát sám, bez šerifa. Ale jakmile se bude snažit o vítězství šerifa, pak vyhraje i pomocník šerifa. Hraješ pro Šerifa, ale vyhraješ s ním...

Dušičková schůzka

Tak stejně jako poslední dva roky (řekla bych, že se to stává tradicí) jsme se sešly první listopadové deštivé úterý před kostelem, abychom šly společně se světlůškami na hřbitov ve Starém Zábřehu.

Smyslem naší, jak já říkám „dušičkové schůzky“ je vybrat si hrob, nejlépe ten, který vypadá už léta opuštěně a společně se u tohoto hrobu pomodlit. Dokonce tam byl s námi i jeden tatínek a otec Lukáš, který nám dal požehnání.

Chtěla bych se s Vámi podělit o pro mě nejsilnější dva momenty z této schůzky. První je, kdy (a to jsem ani nevěděla, že tam

je) jsme si na vyhlášeném hřbitově zazvonily na zvoníčku, jejíž zvuk se krásně rozléhal a druhý, kdy jsme se všichni společně chytly za ruce kolem kříže a zazpívaly skautskou večerku a ses. Verunka poté zahrála na flétnu.
ses. Hopsinka

rodičům a dětem

Milí rodiče,

pro děti jsme přichystali adventní snažení s andělem Vendelínem. Jedná se o 24 dopisů od malého andělíčka, který byl vyslán na celou dobu adventní k nám lidem, aby omrknul, co a jak. A jelikož to nedělá poprvé, už se v adventních zvycích tak nějak vyzná.

Jeho dopisy jsou připraveny vždy 2 na A4 (na jedné straně na dva dny). Na některé úkoly je třeba připravit se předem, proto uvádíme jejich seznam:

1. NEDĚLE 1. 12. - NAPSAT DOPIS JEŽÍŠKOVI - do obálky s dopisem od anděla vložit samolepky na dozdobení dopisu

po 2. 12. - *Louskat oříšky* - půlky ořechových skořápek uschovajte, budou se hodit (do některého oříšku můžete předem dát nějakou drobnost)

úť 3. 12. - *Nakrájet a dát sušit pomeranče*

st 4. 12. - *Natrhát barborky*

čt 5. 12. - *Výroba přáníček* - do obálky vložit něco na jejich výrobu

pá 6. 12. - *Udělat potaji nějaký dobrý skutek*

so 7. 12. - *Poslouchat andělské zvonění, jít s lucerničkou někam, kde je tma a sledovat, jak tma utíká před světlem*

2. NEDĚLE 8. 12. - POVÍDACÍ ÚKOL: VZPOMENOUT SI, CO JSME DOSTALI LONI

po 9. 12. - *Uvařit si doma punč* - do obálky koření

úť 10. 12. - *Čichové pexeso, poznávání koření poslepu podle čichu*

st 11. 12. - *Vyrobit věnec na dveře* - můžeme využít sušené pomeranče

čt 12. 12. - *Vyrobit papírové vločky do okna*

pá 13. 12. - *Vyrobit svíčku, svícen, ořechové svíčky lodičky* - zde se budou hodit skořápky ořechů

so 14. 12. - *Pomoci doma s úklidem*

3. NEDĚLE (RADOSTNÁ) 15. 12. - ZAPÁLIT SI PRSKAVKY

po 16. 12. - *Uvařit si polívčičku, odkaz na knížku Broučci od J. Karafiáta*

úť 17. 12. - *Povídací úkol: Jaké písničky, říkanky nebo pohádky o zimě známe, odkaz na knížku Špalíček veršů a pohádek od F. Hrubína*

st 18. 12. - *Povídací úkol: Jaké světýlka na domech, oknech, sloupech se nám v našem okolí líbí nejvíc*

čt 19. 12. - *Vyrobit anděla* - do obálky nějaký materiál

pá 20. 12. - *Vyrobit krmítko pro ptáky a pověsit je venku (např. z krabice od mléka nebo větší plastové lahve)*

so 21. 12. - *Nazdobit v lese zvířatům stromek nebo donést jídlo do krmelce*

4. NEDĚLE 22. 12. - TRÉNOVAT KOLEDY, odkaz na knížku Uprostřed hlubokých lesů a mezi indiány od L. Ingalls Wilder

po 23. 12. - *Zadělat vánočku*

úť 24. 12. - *Spočítat v kostele v betlémě všechna zvířátka, odkaz na knížku Děti z Bullerbynu od A. Lindgren*

Úkoly je možné přizpůsobovat konkrétním možnostem a schopnostem vás i vašich dětí. Materiály, které použijete na tvoření, jsou zcela libovolné. Pro tvory ne zvláště kreativní stačí tvoření (ať už věnec, anděla nebo klidně i svícen) s dětmi pouze nakreslit. No stress ☺. Pokud nemáte doma uvedené knížky a nemůžete si je zapůjčit, lze nahradit vašimi oblíbenými (se zimní tematikou).

Odkaz pro stažení dopisů: <http://farnostoz.cz/content/texty/advent.zip>

DĚTI MŮŽOU PŘINĚST OBRÁZEK, JAK SI PŘEDSTAVUJÍ ANDĚLA VENDELÍNA, TETĚ FANY NEBO VERUNCE. VÝTVORY BUDOU NÁLEŽITĚ OBDIVOVÁNY NA VÝSTAVCE.

informace prosinec

každý pá v 18.00 RORÁTY V KOSTELE SVATÉHO DUCHA. Děti si donesou lampičky a počkají před mší svatou v Mariánské kapli, odkud bude vycházet průvod

každou so od 17.00 do 18.00 ADVENTNÍ ADORACE, farní kostel Svatého Ducha

19. 12. 2019 NÁVŠTĚVY NEMOCNÝCH, proběhnou dopoledne i odpoledne, prosíme nahlaste se v sakristii

21. 12. ZPOVĚDNÍ DEN VE FARNOSTI, farní kostel Svatého Ducha
9.00 – 12.00 a 14.00 – 17.00

26. 12. ŽIVÝ BETLÉM - VÁNOCE NA JIHU
15.00 - 17.00 u kostela Svatého Ducha (koledy, řemesla, občerstvení)
17.00 Živý Betlém v kostele Svatého Ducha

POŘAD VÁNOČNÍCH BOHOSLUŽEB 2019 OSTRAVA-ZÁBŘEH

	24. 12.	25. 12.	26. 12.	31. 12.	1. 1.
Sv. Duch	16.00 pro rodiče s dětmi 23.00 „půlnoční“	8.30 10.30 žehnání hraček	8.30 10.30 17.00 Živý Betlém	18.00 „na poděkování“	8.30 10.30
Navštívení P. Marie	15.00 pro rodiče s dětmi 22.00 „půlnoční“	7.30 9.00	7.30 9.00	17.00 „na poděkování“	7.30 9.00
Kaple		18.00	7.15		7.15 18.00

Pokojné prožití adventu,
radostné svátky a požehnaný nový rok 2020
přeje redakce